

aanvullingen / rectificaties op de Gierzwaluw 27, nr 4

De auteur van het verslag van het broedvogelonderzoek bij Halfweg (p 6) heeft nog twee aanvullingen van de literatuurlijst gegeven.

—Hofmeester, R., 1987. Broedvogels van de Lange Bretten en omgeving in 1985 en 1986. *De Gierzwaluw* 25, nr 2 p 35–37

—Walters, J., 1980. Red de Kluut bij Halfweg. Mededelingenblad Vogelwerkgroep Amsterdam, 18, nr 3.

Enige verwisseling van de sexen ♀ respectievelijk ♂ in het artikel over de slaappleaats van Blauwe Kieken (p 12).

Pagina 13, 3e alinea, 1e regel ... 2 ♀♀ moet zijn 2 ♂♂

Pagina 13, 3e alinea, 5e regel ... één van de ♀♀ miste aan beide handen ... moet zijn één van de ♂♂ ...

EEN WANDELING IN DE AMSTERDAMSE WATERLEIDINGDUINEN OP 27 JANUARI

Annelies Römer

Al op de verzamelplaats op het Stadionplein was het maar beter in de auto te blijven zitten: een stormachtige westenwind voerde kletterende regenbuien met zich mee. De enigen die zich hadden opgegeven waren drie dames, een ongewone situatie voor een VWG-excursie. Een heer die gezegd had misschien mee te zullen gaan kwam niet opdagen en dus reden we gedrieën naar het westen, waar het zowaar af en toe opklaarde.

We bleven optimistisch al werden we wel op de proef gesteld, nog bij het kaartjes draaien uit de automaat werden we getraceerd op een heuse hagelbui. Maar goed, door de harde wind was ook deze bui gauw op weg naar het oosten en wij gingen op pad.

Eerst naar de Oranjekom, bij ieder bekend om de IJsvogel, waarvoor ik net altijd te laat bleek te zijn. Nu speuren we over het water, Kuifeenden, Futen, Meerkoeten en wat is dat daar op het hekje aan de overkant, een oranje dotje. Lang staren we er naar, tranen door de wind over onze wangen, nee het moest wel een roestige klamp op van het hek zijn. Een van ons zag voor het eerst een Dodaars, dus daar werd uitgebreid bij stil gestaan. Voor we doorlopen toch weer even een blik op het hek ... de klamp was blauw geworden, IJsvogel! Veel te ver weg, dus een omtrekkende beweging gemaakt, sluipend door de regen. En dan de eerste beloning, daar zit de IJsvogel en tegelijk breekt een zonnestraal onder de buien uit, zo'n mooie, lage, winterse zonnestraal en die maakt van de IJsvogel een ware tovervogel. We kunnen er bijna geen genoeg van krijgen. Maar zulke momenten gaan al te gauw voorbij. Even later ploegen we weer tegen de wind in, verder.

We lopen langs het kanaal, vinken en mezen op ons pad, maar ook veel door de Grote Storm omvergewaaiden bomen. En dan vliegt links van ons een tweede kleurige vogel, een prachtige Groene Specht en ook deze licht op in het merkwaardige licht van deze dag. Er zijn niet veel vogels in de duinen, alles lijkt zich op een veilig warm plekje te hebben verstopt. Het wordt wat droger en we lopen flink door.

We zijn net begonnen het laatste vlakke stuk naar de zee door te steken als er weer een bui losbarst, gaan we verder of draaien we om? Terwijl we overleggen vliegt er een grote vogel over, even verwarring, grote roofvogel, nee een Roerdomp. Moedig trotseert hij de harde wind en de regen en worstelt over onze hoofden heen tegen de storm in, we kunnen hem goed bekijken. We besluiten toch maar om te keren, en met de wind in de rug lopen we door het bos terug. We bekijken nog een mannetje Grote Zaagbek die met maar liefst vier vrouwtjes in één van de bekkens zwemt. Vlak voor ons zoekt een Sperwer laag tussen de bomen door. Ergens in de luwte vangen Koolmezen op Vliegenvangerwijze insecten vanuit de duindoorns.

Erg laat is het nog niet en we drinken uitgebreid koffie en ook brengen we nog een bezoekje aan het bezoekerscentrum. We zijn het zeer met elkaar eens dat we best beloond zijn voor onze ontbering. De thuisblijvers hadden echt ongelijk.

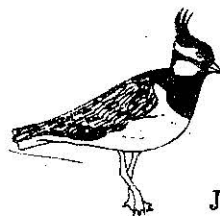
VERSLAG VAN DE EXCURSIE NAAR DE FLEVOPOLDERS OP 11 FEBRUARI

Annelies Römer

Ook deze keer lijkt het weer niet mee te zitten, maar door een wonder blijft het de hele dag droog en zeer zonnig, één dag in een aaneenschakeling van sombere winderige dagen. Soms heb je geluk. Soms ook niet als vogelaar, er hadden zich namelijk geen excursiegangers met auto's aangemeld, met als gevolg dat we één iemand thuislieten en we verder drie vogelaars op de achterbank propten. Nu dat hebben we de hele dag gemerkt, een gesteun en geduw daar achter!

Het werd de dag van de grote aantallen. Nauwelijks in de polder stopten we in de Pampushout om de resten van een mishandelde auto te bekijken of we merkten een merkwaardig geraas op, dat bleek te worden voortgebracht door een troep van over de honderd Fraters die zich in de bomen ophield. Even later om de hoek treffen we een grote wolk Holenduiven aan die voor ons van de akker vliegt. Langs de dijk ook grote aantallen eenden en aan de binnendijkse kant veel Kolganzen. We zien grote aantallen Wintertaling, Smient en Bergeend. Op de surfplas een Toppereend tussen de andere eendvogels. Bij de Knardijk ook Pijlstaarten en Nonnetjes. We zien de eerste Bruine Kiekendief, maar ook Blauwe.

Op zoek naar de koffie bij het vliegveld belanden we in een grote groep (> 60 ex) Bonte Kraaien. Na de koffie zoeken we nog naar ganzen in de buurt van de Mosselweg. We zien Wilde Zwanen, maar ook enkele Kleine Zwanen. In de Kievitslanden zitten veel Goudplevieren en Kieviten, een paar Kemphanen. Veel Kolganzen en een enkele Brandgans. Uit de verte ziet Willem al een Slechtvalk jagen. We rijden in de richting van het dier en treffen het, hij heeft net een lekker Goudpleviertje of Veldleeuwerikje geslagen en gaat in een weiland zitten plukken. Hij? Doordat we de zon in de rug hebben laat het dier zich makkelijk als een jonge dame herkennen. Mooi haar prooi afschermend zit ze in het gras. We zien ook nog een Havik die bijna niet kan vliegen zo volgekropt zit hij. Om de benen te strekken lopen we nog wat in een klein wilgebosje, daar treffen we veel klein grut, zoals Keep, Vink, Goudhaan, Sijs en Staartmees. Een tweede wandeling bij Zeewolde wordt in een regenbui gesmoord, we rijden maar weer naar Amsterdam terug.

Jan van Blanken

FIETSEXCURSIE NAAR WATERLAND OP 18 MAART 1990

Was ik een vogel, dan koos ik Waterland als mijn stek. Maar ja ik ben maar een vogelaar. En die vogelaar bezoekt traditie getrouw op 18 maart met een stel soortgenoten de Waterlandse dijken en dieën. Grotendeels vlak land, dat Waterland, maar daar waar de oude droogmakerijen door veenweiden worden omringd en waar het veen is ingeklonken vertoont het landschap toch een lichte welving. Het is tevens een oud landschap. In de buurt van Holysloot vind je nog sporen van een Middeleeuws voetpad. Een padland heet het daar.

In de ochtend is de zon al aardig warm en het voorjaar gonst in de lucht. 's Middags zal de temperatuur tot zo'n 20 graden stijgen. De weidevogels zijn weer terug of misschien wel helemaal niet weggeweest. Dat heb je met die zachte winters van de laatste jaren. Mijn eerste Grutto bijvoorbeeld heb ik ieder jaar vroeger. Dit jaar al op 10 februari in de Hekslootpolder. Zo'n soort kan je dus nog nauwelijks een zomergast noemen.

Wij rijden over het nieuwe fietspad op de Waterlandse Zeedijk. Af en toe hoor ik het geblaat van baltsende Watersnippen. Aan het geluid dankt deze soort zijn bijnaam hemelgeitje. De groep rijdt wat uit elkaar en achterom kijkend zie ik de achterhoede over het Kinselmeer turen in de richting van Zunderdorp. Een paar gelukkigen hebben een Velduil op zien vliegen, maar voor de meesten van ons blijft het beest onvindbaar. Een Kerkuil was overigens meer op zijn plek geweest, want bij Zunderdorp loopt nog een oud kerkepad. Wij rijden richting Uitdam en bij de camping horen we een Keep zingen. Voor mij de eerste en waarschijnlijk de laatste deze winter. Hoewel winter! De Kolganzen zijn op twee na verdwenen. Ze vliegen ogenschijnlijk doelloos rond bij de Oosterpoel, waar